

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința Nr. 3042/2012/Fca

Ședința publică de la [REDACTED] 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTED]

Grefier [REDACTED]

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii de contencios administrativ și fiscal formulată de contestatoarea Întreprinderea Familială [REDACTED] - prin mandatar [REDACTED], cu sediul în satul [REDACTED], comuna [REDACTED], județ Brăila în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, având ca obiect contestație act administrativ fiscal- Decizia nr.332/[REDACTED].2011.

Dezbaterile cauzei și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de [REDACTED] 2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța având nevoie de timp material pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de [REDACTED] 2012.

În urma deliberării instanța a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. [REDACTED]/2012 reclamantul Întreprindere Familială [REDACTED] prin mandatar [REDACTED] a solicitat anularea deciziei nr. 332/[REDACTED].2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și a deciziei de impunere nr. [REDACTED].2011 și a raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED].2011 întocmite de DGFP Brăila- Activitatea de Inspecție Fiscală în contradictoriu cu aceasta .

În motivarea contestației arată că deciziei nr. 332/[REDACTED].2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. [REDACTED].2011 și a raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED].2011 întocmite de DGFP Brăila- Activitatea de Inspecție Fiscală prin care s-a stabilit în sarcina sa obligația de a plăti suma de [REDACTED] lei cu titlu tva stabilită suplimentar. Arată că în mod greșit s-a stabilit în sarcina sa această datorie, prin interpretarea eronată a dispozițiilor privind înregistrarea eronată a tva. deductibilă fără documente justificative. Reclamantul arată că facturile fiscale [REDACTED].2008 în care s-a dedus tva. [REDACTED] lei și factura nr. [REDACTED].2008 din care s-a dedus tva. de [REDACTED] lei nu au anexate NIR-uri și în mod corect au fost scăzute de la deducerea tva , dar trebuia diminuat și stocul de marfă (intrările) din aceste facturi. În caz contrar ar fi impus de două ori. Nu motivează în drept . Depune înscrisuri .

Pârâta în combaterea susținerilor reclamantului depune întâmpinare arătând că acțiunea este nefondată urmând a fi respinsă; reclamantul a declarat că a înregistrat în evidența contabilă cele două facturi, dar nu a fost în măsură de a le prezenta. Potrivit art. 146 al.1 lit.a legea 571/2003 și art. 46 al.1 HG. 44/2004 persoana impozabilă

trebuie să dețină exemplarul original al unei facturi, iar în cazurile pierderii, sustragerii etc. va solicita de la furnizor / prestator emiterea unui duplicat al facturii în care să menționeze că înlocuiește factura originală. Reclamantul nu a procedat astfel nici în timpul soluționării administrative a contestației și nici în fața instanței și în consecință nu poate beneficia de deducerea de tva. Solicită respingerea contestației.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și interogatoriul pârâtului.

Tribunalul analizând întregul material probator administrat în cauză constată că nu este întemeiată contestația formulată de reclamant urmând a fi respinsă. Astfel se reține că reclamantul nu a făcut dovada că există cele două facturi : nr. [REDACTED] 2008 în care s-a dedus tva. [REDACTED] lei și factura nr. [REDACTED] 2008 din care s-a dedus tva. de [REDACTED] lei sau în cazul în care le-a pierdut poate prezenta duplicatul așa cum este prevăzut de lege. În consecință în mod corect i s-a solicitat să restituie tva dedus ilegal din aceste facturi respectiv suma de [REDACTED] lei.

Potrivit art. 146 al.1 legea 571/2003 pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu art. 155 coroborat cu pct.8 al.1 HG.44/2004 respectiv exemplarul original. Or, cum reclamantul nu a făcut dovada existenței acestuia și nici a duplicatului prev. de art. 146 al.1 lit.a legea 571/2003 și art. 46 al.1 HG. 44/2004 în mod corect organul fiscal i-a refuzat deducerea tva aferentă celor două facturi și reclamantul a fost impus la plata sumei de [REDACTED] lei.

În consecință în baza art. 218 C.p.fiscală contestația va fi respinsă ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatoarea Întreprinderea Familială [REDACTED] - prin mandatar [REDACTED], cu sediul în satul [REDACTED], comuna [REDACTED], județ Brăila în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finantelor Publice, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1.

Cu recurs în termen de [REDACTED] de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la [REDACTED] Noiembrie 2012

Președinte

[REDACTED]

Grefier

[REDACTED]

Tehnored: [REDACTED]
21.12.2012/4 ex